

ת"פ 67559/10/13 - מדינת ישראל - שלוחת תביעות כפר סבא נגד נרי- ישראל קומימי

בית משפט השלום בכפר סבא
ת"פ 67559-10-13 מדינת ישראל נ' קומימי

בפני כב' השופט אביב שרון
בעניין: מדינת ישראל - שלוחת תביעות כפר סבא

ע"י ב"כ עו"ד אריאל אודרברג

נגד

נרי-ישראל קומימי

ע"י ב"כ עו"ד רונן לוי

גזר דין

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו, ובמסגרת הסדר טיעון, בעבירות של פציעה, בניגוד לסעיפים 335+334(א)(1) לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: "**החוק**"); תקיפה הגורמת חבלה של ממש, בניגוד לסעיף 380 לחוק; תקיפה סתם, בניגוד לסעיף 379 לחוק; ואיומים, בניגוד לסעיף 192 לחוק.
2. על פי הסדר הטיעון, הוסכם כי התביעה תטען לעונש ראוי של 12 חודשי מאסר, מאסר על תנאי ופיצוי למתלונן וההגנה תהא חופשית בטיעוניה. כמו כן, הוסכם כי טרם טיעון לעונש, יישלח הנאשם לשרות המבחן לצורך קבלת תסקיר קצין מבחן בעניינו.
3. על פי עובדות כתב האישום המתוקן, ביום 28.10.13 בשעה 18:30, בתחנה המרכזית בכפר-סבא, התגלע ויכוח בין הנאשם שנהג ברכב לבין נהג אוטובוס אגד א' א' (להלן: "**המתלונן**"), במהלכו יצאו הנאשם והמתלונן מרכבם והיו ביניהם חילופי דברים וקללות. בתגובה לקללות אמר המתלונן לנאשם "זוז יא נבלה". באותן נסיבות, דיברו הנאשם והמתלונן תוך הזזת ידיים, וידו של המתלונן נגעה בידו של הנאשם. בהמשך, עלה המתלונן חזרה לאוטובוס. מיד ובסמוך נטל הנאשם מנעול הגה מרכבו, עלה לאוטובוס והיכה באמצעותו את המתלונן בשתי ידיו ובגופו תוך שהוא גורם לו לפציעות בדמות חתך

עמוד 1

דקירה באורך 1 ס"מ בזרוע ימין חתך באורך כ-3 ס"מ באמה שמאלית, בגינן פונה המתלונן לקבלת טיפול רפואי.

במעשהו זה, פצע הנאשם את המתלונן כשהוא נושא נשק קר.

מיד ובסמוך, השכיב הנאשם את המתלונן על הספסל שמאחורי כיסא הנהג, תוך שהוא מכה את המתלונן באמצעות מכות אגרופי. כתוצאה מכך נקרעה חולצתו של המתלונן ונגרמו לו שפשופים בחזה ובגב. בהמשך לכך, החלה התגוששות בין הצדדים.

במעשהו זה, תקף הנאשם את המתלונן וגרם לו חבלה של ממש.

בהמשך, נכנס לאוטובוס נהג אגד אופיר גרמאי (להלן: "אופיר") וניסה להפסיק את תקיפת המתלונן בידי הנאשם על ידי שמשך את הנאשם אל מחוץ לאוטובוס. בתגובה, תפס הנאשם את אופיר בעניבה ובחולצתו ודחף אותו אל עבר גדר סמוכה. עקב הדחיפה נפלו משקפיו של אופיר, בשווי 400 ₪, ארצה ונשברו.

במעשהו זה, תקף הנאשם שלא כדין את אופיר.

בהמשך למעשים אלה, אמר הנאשם לאופיר: "גם אם אני אשב 40 שנה אני אמצא אתכם".

במעשהו זה, איים הנאשם על אופיר.

במהלך הארוע, נגרם לנאשם פצע בראש, מעל אוזן ימין.

4. מתסקיר שרות המבחן עולה כי הנאשם כבן 21 שנים, נעדר עבר פלילי, השתחרר משרות סדיר בצה"ל בספטמבר 2014. הנאשם נוטל אחריות ביחס לעבירות, ואף ביטא אמפתיה וצער ביחס למתלוננים. הנאשם נעצר למשך שבועיים בשל ביצוע העבירות. במשך 8 חודשים השתתף הנאשם בקבוצה טיפולית המיועדת לעצורי בית, במסגרתה הנאשם מבין יותר את ההשלכות האפשריות של מעשיו, לוקח אחריות ומגלה יכולת התמודדות עם מצבים בהם חש נפגע. השרות התרשם מבחור צעיר המתקשה בקבלת סמכות ובמצבים בהם חווה פגיעה באגו, מתקשה לשלוט בדחפיו האימפולסיביים. יחד עם זאת, לאור השתתפותו במפגשים הטיפוליים, ולצד ההליך המשפטי שחווה, העריך השרות כי קיים סיכון נמוך להישנות עבירות מצידו וכן עבירות אלימות בעתיד. על כן, סבור השרות כי קיימת חשיבות להמשך ההליך הטיפולי והשיקומי.

לאור זאת, ממליץ שרות המבחן להימנע מהטלת עונש מאסר בפועל או בעבודות שרות ולהעמיד את הנאשם בצו מבחן למשך שנה לצד 250 שעות של"צ ופיצוי למתלוננים.

5. התביעה עתרה להשית על הנאשם 12 חודשי מאסר לצד מאסר על תנאי ופיצוי, בהדגישה את ארוע האלימות החמור והמתגלגל בו היה מעורב הנאשם, כלפי שני מתלוננים איתם אין לנאשם היכרות מוקדמת, ותוך שימוש במנעול הגה והטחת איומים. ב"כ המאשימה הגיש לבית המשפט תצהיר נפגע של המתלונן, בו מתאר המתלונן את החבלות שנגרמו לו, את הטיפולים הרפואיים והנפשיים להם נזקק, את

רגעי האימה שעברו עליו עת הותקף על ידי הנאשם ואת הפחדים והסייטים אותם חווה כתוצאה מן הארוע ובהיותו נהג אגד המשרת את הציבור. ב"כ המאשימה ביקש לדחות את המלצת שרות המבחן, בהיותה בלתי מאוזנת ומתעלמת מהאינטרס הציבורי והצורך בהרתעת הנאשם והרבים.

6. ב"כ הנאשם ביקש לאמץ את המלצות התסקיר, בהפנותו לכך שהנאשם כבן 21 שנים, צעיר ללא עבר פלילי, אשר הודה ונטל אחריות על מעשיו. כמו כן, השתתף הנאשם בקבוצה טיפולית במסגרת שרות המבחן, זמן די ניכר. ב"כ הנאשם הפנה להתנהגותו של המתלונן, אשר בחר לפתוח את דלת האוטובוס ולפנות בגסות לנאשם, אף שזה לא הפריע לו להיכנס למתחם התחנה. חרף התיק הפלילי שנפתח לו, סיים הנאשם בהצלחה את שרותו הצבאי, לשביעות רצון מפקדיו (ראה מכתב מאת קצין לוגיסטיקה ראשי, נע/1).

לאור זאת, ביקש ב"כ הנאשם לחרוג ממדיניות הענישה הנוהגת, ולאמץ את המלצות שרות המבחן.

7. הנאשם בדברו האחרון, שב והצטער על כך שביצע את העבירות נשוא כתב האישום המתוקן.

נסיבות ביצוע העבירה, מדיניות הענישה הנוהגת ומתחם העונש ההולם

8. הערך החברתי שנפגע מביצוע העבירות על ידי הנאשם הוא שלמות הגוף והנפש של אזרחי המדינה, שלוות החיים והבטחון האישי והיכולת לקיים שיגרת חיים תקינה מבלי לחוש מאויימים או חשופים לפרצי אלימות ובריונות ברשות הרבים. כך כאשר מדובר בהגנה על אזרחים בכלל וכך כשמדובר בהגנה על נהגים ציבוריים המעניקים שרותי הסעה לציבור הרחב בפרט.

9. בהתנהגותו של הנאשם כמפורט בכתב האישום המתוקן חברו להן מספר נסיבות לחומרא שיש להביאן במסגרת השיקולים בקביעת מתחם העונש ההולם, ואלה הם:

א. הנאשם תקף את המתלונן תקיפה ברוטאלית ושלוחת רסן בשל ענין של מה בכך - ויכוח

שהתגלע בין השניים, חילופי דברים וקללות, והעובדה שידו של המתלונן "נגעה" בידו של הנאשם. לעיתים תכופות - תכופות מדי - אנו מדווחים על אירועי אלימות המתלקחים נוכח תגובות אימפולסיביות ובלתי מידתיות של אזרחים, דוגמת הנאשם, בכבישים, ברחובות ובמקומות בלוי. עובדה זו מביאה את הציבור הנורמטיבי-השפוי להתנהל בפחד ובחשש פן יהא מעורב בהיתקלות דוגמת זו שבסופה ימצא עצמו חבול ומוכה.

ב. המתלונן נסוג, עלה בחזרה לאוטובוס, ו"ניתק מגע" עם הנאשם, אולם הנאשם בחר להמשיך בארוע האלימות ולהסלים אותו.

ג. עוצמת התקיפה והשימוש בנשק קר - הנאשם הוציא מרכבו מנעול הגה והיכה במתלונן בידי ובגופו. הנאשם לא הסתפק בכך, והשכיב את המתלונן על ספסל באוטובוס תוך שהוא מכה בו מכות אגרופ וקורע חולצתו.

ד. היותו של הארוע "ארוע מתגלגל" - הנאשם יכול היה לסגת בכל שלב ולהפסיק את מעשי האלימות, אולם הוא בחר להמשיך ולהסלים את הארוע. גם כשהגיע הנהג אופיר וניסה למשוך את הנאשם מהמתלונן, תקף אותו הנאשם ודחף אותו אל עבר גדר סמוכה.

ה. תוצאות התקיפה - למתלונן נגרמו חתכים בידיים וחבלות של ממש בחזה ובגב, והוא נזקק לטיפול רפואי, ולאופיר נשברו המשקפיים. גם האימונים שהטיח הנאשם במתלונן ובאופיר בסוף הארוע מוסיפים נופך של חומרה.

ז. מהצהרת הנפגע עולה כי מעבר לנזקים הפיזיים, הרי שנגרמו לו גם נזקים נפשיים בדמות פחדים וסייטים בשל ארוע התקיפה הברוטאלי אותו חווה.

10. דומה כי ההלכה שסוכמה בע"פ 5641/09, **מדינת ישראל נ' דניס ברזינסקי**, עודנה נוהגת, ולפיה:

"אל מול אלימות מעוררת סלידה שכזו יש להגיב ביד קשה ביותר. תופעה נוראה זו אשר פשתה בארצנו כאש בשדה קוצים מחייבת את כל הגורמים לתת ידם למלחמת חורמה באלימות המכרסמת ביסודות חברתנו הדמוקרטית. במסגרת זו שומה על בתי המשפט להכביד את הענישה על עבריינים אלו. 'חברתנו הפכה להיותה חברה אלימה, ותרומתו של בית-המשפט למלחמה באלימות היא בהטלת עונשים ראויים' (ע"פ 5753/04 מדינת ישראל נ' רייכמן (לא פורסם, 7.2.2005,)) שישקפו ערכים של תגמול והרתעה, 'והכל מתוך ידיעה שענישה בלבד, ואפילו ענישה חמורה, תהווה תרומה חלקית בלבד למאבק בנגע הסכינאות' (ע"פ 3251/05 מלול נ' מדינת ישראל (טרם פורסם, 11.1.2007)) על כן המגמה של בית משפט זה הינה ברורה ועקבית - במקרי אלימות בהם ישנו שימוש בסכין או בכל נשק קר הדומה לו יש להטיל ענישה משמעותית מאחורי סורג ובריח (ראו ע"פ 6260/05 חדרה נ' מדינת ישראל (טרם פורסם, 23.2.2006); ע"פ 8597/07 זועבי נ' מדינת ישראל (טרם פורסם, 15.1.2008)). 'יש לשוב ולהדגיש כי זכותו של כל אדם לחיים ולשלמות הגוף היא זכות יסוד מקודשת ואין להתיר לאיש לפגוע בזכות זו. יש להלחם באלימות שפשטה בחברה הישראלית על כל צורותיה וגווניה, אם בתוך המשפחה ואם מחוצה לה, אם בקרב בני נוער ואם בקרב מבוגרים. זהו נגע רע שיש לבערו מן היסוד' (ע"פ 3863/09 מדינת ישראל נ' חסן (טרם פורסם, 10.11.2009))."

11. ראה לענין זה עפ"ג (מחוזי ב"ש) 16509-11-12, **ישראל בונפיו נ' מדינת ישראל**, שם דובר במערער נעדר עבר פלילי, אשר הורשע על פי הודאתו בעבירות של פגיעה בנסיבות מחמירות ושיבוש מהלכי משפט, בכך שקפץ על המתלונן, כשהוא דוקר אותו באמצעות אולר בעורפו, תוך שהוא גורם לו פצע של כסנטימטר בעורפו ושריטה היקפית בצוואר. המתלונן פנה לבית חולים והפצע נתפר. המערער נמלט מהמקום והשליך את האולר בשדה פתוח כדי להעלימו.

בית משפט קמא גזר על המערער, בין היתר, 10 חודשי מאסר וערעור שהגיש לבית המשפט המחוזי נדחה.

עוד ראה עפ"ג (מחוזי מרכז) 11173-04-12, **יצחק נביאן נ' מדינת ישראל**, שם דובר במערער נעדר עבר פלילי, אשר הורשע על פי הודאתו בעבירות של פגיעה בנסיבות מחמירות והפרת הוראה חוקית, בכך שבמהלך יכוח, היכה את המתלונן מספר פעמים בצווארו, מיד ובהמשך לכך, לקח המתלונן בקבוק זכוכית ושבר אותו על ראשו של המערער. בהמשך לכך, לקח המערער בקבוק זכוכית והיכה באמצעותו בראשו של המתלונן. השניים הובהלו לבית החולים לקבלת טיפול רפואי, ולאחריו, בעט המערער במתלונן 10 בעיטות ברכב ודקר אותו באמצעות חפץ חד בירך שלוש פעמים, דקירות שהצריכו תפירה.

בית משפט קמא גזר על המערער, בין היתר, 12 חודשי מאסר בפועל. ערעורו לבית המשפט המחוזי נדחה.

וכן, רע"פ 1601/14, **נדב פרץ נ' מדינת ישראל**, שם דובר במערער נעדר עבר פלילי, אשר הורשע על פי הודאתו בעבירות של פציעה בנסיבות מחמירות כשהעברין מזויין ותקיפה סתם, בכך שעל רקע ויכוח תקף את המתלונן באופן שדחף אותו והשליך אבן לעברו. בהמשך, היכה בפניו של המתלונן באמצעות בקבוק זכוכית. כתוצאה מכך, נגרמו למתלונן שני פצעים סביב העין, החודרים את העור. כן נגרם למתלונן חתך אלכסוני באזור כף היד, עם חדירה ופגיעה בשרירים, שהצריכה תפירה.

בית משפט קמא הטיל על המבקש, בין היתר, 10 חודשי מאסר בפועל. ערעור שהגיש המבקש לבית המשפט המחוזי נדחה וכך גם בקשת רשות ערעור שהגיש לבית המשפט העליון.

12. חרף העובדה כי מדובר ב"ארוע מתגלגל" וכי הנאשם ביצע מספר עבירות, אני רואה בארוע "ארוע אחד", כמשמעותו בסעיף 40ג.א) לחוק העונשין ואני קובע כי **מתחם העונש ההולם הוא בין 8 חודשים ל-20 חודשי מאסר, לצד מאסר על תנאי, קנס כספי ופיצוי למתלוננים.**

קביעת העונש המתאים לנאשם - חריגה מטעמי שיקום (סעיף 40ד. לחוק העונשין, תשל"ז-1977)

13. סעיף 40ד.א) לחוק העונשין קובע: **"קבע בית המשפט את מתחם העונש ההולם בהתאם לעיקרון המנחה ומצא כי הנאשם השתקם או כי יש סיכוי של ממש שישתקם, רשאי הוא לחרוג ממתחם העונש ההולם ולקבוע את עונשו של הנאשם לפי שיקולי שיקומו, וכן להורות על נקיטת אמצעי שיקומי כלפי הנאשם, לרבות העמדתו במבחן...".**

סעיף 40ד.ב) קובע: **"היו מעשה העבירה ומידת אשמו של הנאשם בעלי חומרה יתרה, לא יחרוג בית המשפט ממתחם העונש ההולם, כאמור בסעיף קטן (א), אף אם הנאשם השתקם או אם יש סיכוי של ממש שישתקם, אלא בנסיבות מיוחדות ויוצאות דופן, לאחר שבית המשפט שוכנע שהן גוברות על הצורך לקבוע את העונש במתחם העונש ההולם בהתאם לעיקרון המנחה, ופירט זאת בגזר הדין".**

עיננו הרואות, כי בבואו לשקול חריגה לקולא ממתחם העונש ההולם על בית המשפט לתת דעתו, אם מעשה העבירה שביצע הנאשם ומידת אשמו "הינם בעלי חומרה יתרה", שאז על מנת לחרוג ממתחם העונש ההולם דרושות "נסיבות מיוחדות ויוצאות דופן" שיפורטו בגזר הדין. אם מדובר במעשה עבירה שאינם בעלי חומרה יתרה, לא יידרשו נסיבות מיוחדות ויוצאות דופן על מנת לחרוג ממתחם הענישה מטעמי שיקום.

14. מבלי להקל ראש בעבירות שביצע הנאשם ובמידת אשמו, לא נראה לי שהמעשים "הינם בעלי חומרה יתרה", כמשמעותו בסעיף 40ד.ב) לחוק, ועל כן, לא נדרשות נסיבות מיוחדות ויוצאות דופן על מנת לחרוג מן המתחם מטעמי שיקום.

אמנם הנאשם עשה שימוש בנשק קר (מנעול הגה) ותקף את המתלונן באופן ברוטאלי ובלתי פרופורציוני להתנהלות הקודמת שהתרחשה ביניהם, ואולם, מעובדות כתב האישום המתוקן לא עולה כי למתלונן נגרמו נזקים צמיתים או חבלות כאלה שהצריכו תפירה או טיפול רפואי מהותי. עוד יש לציין, כי גם לנאשם נגרם פצע בראש (סעיף 12 לעובדות).

15. עדיין נשאלת השאלה, האם זהו מקרה בו יקבע בית המשפט את עונשו של הנאשם לפי שיקולי שיקומו. בהקשר זה יש ליתן משקל, מחד גיסא, לסיכויי הצלחת הליך השיקום ולחשש כי השתת ענישה בדמות מאסר בפועל תקטע ותסכל הליך זה. על סיכויי השיקום ניתן ללמוד, בין השאר, מתוך השתלבותו של הנאשם באפיק שיקומי ושיתוף הפעולה שלו עם שרות המבחן. מאידך גיסא, יש ליתן את הדעת גם לנסיבות המקרה הקונקרטי העומד לדיון, לרבות חשיבות מכלול שיקולי הענישה בהתייחס לנסיבות אלה.

ראה לענין זה רע"פ 262/14 נאשף נ' מדינת ישראל, שם נאמר מפי כב' הש' מלצר בפסקה 10 להחלטה:

"...שיקולי שיקום הם, אמנם, בעלי מעמד חשוב עת מאזן בית המשפט בין שיקולי הענישה, הגמול וההרתעה, במלאכת גזירת הדין. במקרים שבהם נרתם הנאשם להליך שיקומי, או מראה נכונות כנה לעשות כן - עשויים שיקולי השיקום אף לגבור על שיקולי ההרתעה והגמול (ראו: דברי חברי, השופט א' שהם, ברע"פ 3711/13 הושיאר נ' מדינת ישראל (16.7.2013) (להלן: עניין הושיאר)). ואולם, ההתחשבות בשיקולים אלה נתונה לשיקול דעתו של בית המשפט והיא איננה בגדר חובה, גם לאחר תיקון 113 לחוק העונשין (ראו למשל: עניין הושיאר, בפסקה 8 והאסמכתא המובאת שם). לתסקיר שירות המבחן בעניין זה (כמו בעניינים אחרים) "משקל של המלצה בלבד" (עיינו: רע"פ 8176/12 ראהב נ' מדינת ישראל, בפסקה 10 (15.11.2012)). בית המשפט יטה לבכר את שיקולי שיקומו של הנאשם על פני שיקולים אחרים כאשר הוא משתכנע כי הנאשם השתקם ושינה את דרכיו, או כי קיים סיכויי ממשי לשיקומו, וכך הוא "במקום שבו נראה כעקבי הליך השיקום שבו מצוי המבקש-המערער" (ראו: רע"פ 8665/12 ברהנה נ' מדינת ישראל (2.5.2013)) - ואילו השמתו של הנידון מאחורי סורג ובריח עלולה לאיין את ההליך השיקומי, או לפגוע בו באופן ניכר".

16. לאחר ששקלתי חומרת העבירה ומתחם העונש ההולם מחד, וסיכויי שיקומו של הנאשם, כפי שיפורט להלן מאידך, באתי לכלל מסקנה כי יש הצדקה לחרוג ממתחם העונש ההולם, וזאת משיקולי שיקום. להלן טעמי:

א. מתסקיר שרות המבחן עולה כי מאז שחרורו של הנאשם ממעצר, הוא השתתף בקבוצה טיפולית, משך כ-8 חודשים, אחת לשבוע, ולטיפול שעבר במסגרת זו השפעה מיטיבה על תפקודו. עוד ציין שרות המבחן, כי ההתנהגות המתוארת בכתב האישום היא חריגה בחייו. גם ההליך המשפטי, לרבות המעצר בו היה נתון, היוו גורם בעל השפעה מרתיעה עבור הנאשם. נוכח כל אלה, שרות המבחן ממליץ להטיל על הנאשם צו מבחן לצד עבודות של"צ.

אמנם, המלצת שרות המבחן כשמה כן היא - המלצה - ובית המשפט מתייחס אליה כאחד

השיקולים בבואו לגזור דינו של נאשם, ואולם, לא ניתן להתעלם מכיבדת הדרך שעשה הנאשם, מהירתמותו להליך טיפולי, משך תקופה ארוכה, תוך שהוא נוטל אחריות, מפנים את חומרת מעשיו ותוך ששרות המבחן מעריך כי קיים סיכון נמוך להישנות עבירות אלימות מצידו בעתיד. שרות המבחן אף ממליץ להטיל על הנאשם פיקוח למשך שנה, במהלכה ימשיך הנאשם בתהליך הטיפול בו החל.

ב. היותו של הנאשם "בגיר-צעיר", כמשמעותו בע"פ 7781/12, **פלוני נ' מדינת ישראל**, שם נאמר, כי"ש מקום להתחשב במסגרת שיקולי הענישה בייחודיותה של קבוצת ה'בגירים צעירים'... על בית המשפט בקובעו את עונשו של 'בגיר צעיר' לייחס לגילו משקל משמעותי. במסגרת זאת, עליו לשקול בין היתר את קרבתו לגיל 18, ההשפעה האפשרית של מאסר בפועל על שיקומו ומצבו הנפשי, ובגרותו. הכול כעולה מתסקיר המבחן שיוגש בפניו בטרם גזירת העונש" (פיסקה 58 לחוות דעתו של כב' הש' ג'בראן). ואולם, לענין זה, ראה גם ע"פ 2357/13, **רוש נ' מדינת ישראל** וכן ע"פ 452/14, **ניסים דבוש נ' מדינת ישראל**, במסגרתם הובעו דעות המסתייגות מיצירת קטגוריה פסיקתית חדשה של "בגירים-צעירים" מקום שהחוק אינו יוצר אותה, ומקום שבידי בית המשפט הכלים להתחשב בגילו של הנאשם בעת גזירת הדין, מכוח סעיף 40ט(6) לחוק העונשין.

ג. הנאשם צעיר, כבן 21, נעדר עבר פלילי, שלו זו ההסתבכות הראשונה עם החוק. הנאשם נעצר בגין תיק זה ושהה במעצר, לראשונה בחייו, משך שבועיים ימים.

ד. הנאשם סיים שרות צבאי לשביעות רצון מפקדיו, כעולה ממכתב ההערכה **נע/1**, וגם זאת יש לזקוף לזכותו.

ה. הנאשם הודה בביצוע העבירות, נטל אחריות, חסך מזמנו של בית המשפט ושל העדים וחסך מן המתלוננים את מעמד מסירת העדות בבית המשפט, על כל המשתמע מכך.

17. לאור האמור לעיל, מצאתי כי בנסיבות המיוחדות של המקרה דנן, יש לסטות לקולא ממתחם העונש ההולם שנקבע על ידי, וזאת מטעמי שיקום. ואולם, לא אאמץ את המלצת שרות המבחן במלואה, לענין הטלת עבודות של"צ, שכן אף בהינתן כלל השיקולים שפורטו, עדיין יש להטיל על הנאשם ענישה מוחשית, בדמות מאסר, גם אם לריצוי בעבודות שרות. כן יש לפסוק פיצוי מוחשי והולם למתלוננים, וכן קנס כספי, בין היתר, כאיזון ראוי בין רכיבי הענישה השונים.

18. על כן, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 6 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שרות החל מיום 15.1.15 בכפר-נחמן ברעננה. הנאשם יועסק בעבודות שרות 5 ימים בשבוע למשך 8.5 שעות יומיות. מפקח אחראי - רב-כלאי פרץ, טלפון - עמוד 7

050-6278541.

הנאשם יתייצב לצורך קליטה ביחידת עבודות שרות, מפקדת מחוז מרכז, ברמלה בשעה 08:00.

- ב. 6 חודשי מאסר על תנאי והתנאי הוא שלא יעבור בתוך שלוש שנים מיום שחרורו עבירה בה הורשע, או כל עבירת אלימות.
- ג. קנס בסך ₪1,500 או 15 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם עד ליום 1.4.15.
- ד. פיצוי כספי למתלונן, א' א', בסך ₪4,000. הפיצוי ישולם עד ליום 1.4.15.
המאשימה תעביר למזכירות פרטי המתלונן א' א'.
- ה. פיצוי כספי לאופיר גרמאי, בסך ₪1,000. הפיצוי ישולם עד ליום 1.4.15.
המאשימה תעביר למזכירות פרטי המתלונן אופיר גרמאי.
- ו. ניתן בזאת צו מבחן כנגד הנאשם המעמידו, למשך שנה מהיום, בפיקוח של שרות המבחן.

המזכירות תעביר עותק מגזר דין זה לשרות המבחן למבוגרים.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בתוך 45 ימים.

ניתן היום, י"ב כסלו תשע"ה, 04 דצמבר 2014, בנוכחות הצדדים.